

TÍTOL: La tiro què?

VALOR: Els medicaments són d'ús restringit. Posar-los a l'abast de qui no els sap manipular correctament pot ser un comportament d'alt risc.

SO DE GOS

MARTA: Què fas?

SERGI: Dono menjar al gos.

HÈCTOR: I li dones xocolata, al gos?

SERGI: Sí, què passa? Al gos del veí li dono mandarines, pa, formatge, arròs, carn...

XAVIER: Tranquil, Hèctor, mentre no li doni les pastilles de l'àvia no hi ha problema.

HÈCTOR: Per què ho dius, això?

XAVIER: Quan tenia quatre anys, em va agafar per oferir a una gosseta que teníem tot el pot de pastilles de l'àvia.

SERGI: Que estaves boig, o què?

XAVIER: Jugava... i ningú no se'n va adonar.

XAVIER: L'àvia sempre deixava les pastilles damunt de la taula. Aleshores, un dia em va agafar per prendre-me'n una, però el gust em va semblar tan horrible que la vaig escopir de seguida. La gosseta va olorar la pastilla que jo havia llençat a terra i se la va empassar. Com que vaig veure que li havia agradat, n'hi vaig oferir una altra, i després una altra, i així fins que se les va empassar totes.

HÈCTOR: Que generós!

XAVIER: Quan la mare va venir, es va adonar que la gosseta s'estava morint.

MARTA: I quin medicament prenia la teva àvia?

XAVIER: Eren unes pastilles per a una cosa molt estranya. Sempre se me n'oblida el nom. Comença per tiro, la tiro..., la tiro... què?

HÈCTOR: La tiroide.

XAVIER: Exactament. Per a la tiroide. Sempre deixaven el pot damunt de la taula del menjador perquè l'àvia es recordés de prendre-se-les.

LLADRUC DE GOS

- SERGI: (ESPANTAT) La teva gossa va morir de sobredosi!
- XAVIER: Això és el que va dir el veterinari. Cada vegada que la mare se'n recorda diu que ha estat una de les negligències més grans de la seva vida.
- MARTA: Però ella no va ser qui va donar les pastilles a la gossa.
- XAVIER: No, però diu que els medicaments no s'han de deixar a l'abast dels nens i que la sort va ser que a mi no m'haguessin agradat...
- XAVIER: ...si no, la víctima hauria estat una altra.
- SERGI: No m'imagino la vida de la Marta sense el Xavier... (SOSPIRS)
- MARTA: No diguis bajanades...
- MARTA: ...i dóna'm una mica de xocolata.
- SERGI: N'estàs segura? Aquesta xocolata té molt mal gust, sembla, sembla... un medicament per a la tiro..., la tiro... què?
- HÈCTOR: La tiroide.
- SERGI: Per cert, què és la tiroide?